

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ବେହଦର ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଶୁଦ୍ଧୀକର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଉଚିତ୍ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ସରବଦା ଶୁଦ୍ଧୀକରଣକୁ ହୋଇ ରୁହ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବେହଦର ବାବା ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସରବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଛନ୍ତି, ଅଲୌକିକ ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ଉତ୍ତମ ପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମାକୁ ଶୁଦ୍ଧୀକର କରୁଛନ୍ତି, ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିବାର ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବେହଦର ବାବା ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ମୋର ସନ୍ତାନମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରି ଉଚିତ୍ ପଦ ପାଆନ୍ତୁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ରୁହାଣୀ ବାବା ରୁହାଣୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ଯେପରି ଲୌକିକରେ ସନ୍ତାନମାନେ ପିତାଙ୍କର ପରିଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେହିପରି ବେହଦର ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ବେହଦର ବାବାଙ୍କର ପରିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସାବଧାନୀ ଦେଇଥାନ୍ତି ଯାହାଦ୍ଵାରା କି ପିଲାମାନେ ଉଚିତ୍ ପଦ ପାଆନ୍ତୁ । ଏହା ହିଁ ପିତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥାଏ । ସେହିପରି ବେହଦର ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ଇଚ୍ଛା ରହୁଛି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ଅଳଙ୍କାର ଦ୍ଵାରା ସୁସଜ୍ଜିତ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଉତ୍ତମ ପିତା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସୁସଜ୍ଜିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ପିଲାମାନେ ଉଚିତ୍ ପଦ ପାଆନ୍ତୁ । ଅଲୌକିକ ପିତା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ପିତା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଗାୟନ କରାଯାଏ ଫଲୋ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ତେଣୁ ଉତ୍ତମଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଜଣେ ହେଲେ ଆତ୍ମାର ପିତା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପୁଣି ହେଉଛନ୍ତି ଅଲୌକିକ ପିତା । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଉଚିତ୍ ପଦ ପାଇବାକୁ ପଡିବ ।

ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଉଚିତ୍ରେ ଥିଲ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁକୁଟ ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଯାଇଥିଲା । ବାବା ତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଲାଲଟର କୌଣସି ମୁକୁଟ ନଥାଏ । ଏହା କେବଳ ପବିତ୍ରତାର ଏକ ସଂକେତ, ଯାହାକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କୌଣସି ଧଳା ଲାଲଟର ମୁକୁଟ ରହିଛି । ଏହାକୁ ପବିତ୍ରତାର ଚିହ୍ନ ବୋଲି ବୁଝାଯାଉଛି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରହୁଛ । ତୁମେ ହିଁ ଥିଲ ନା । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ଆତ୍ମାମାନେ ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଅଲଗା ରହିଲେ ବହୁକାଳ... ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆସୁଛ ପୁଣି ତୁମକୁ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଯିବାକୁ ହେବ । ମୁକ୍ତିଧାମର ଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଖୋଲିବାକୁ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ଦିବ୍ୟଗୁଣରେ ସଜାଉଛନ୍ତି । କନ୍ୟା ବାପ ଘରେ ଯେପରି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ରହିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ନା ବହୁତ ଉଚିତ୍, ନା ନୀଚ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀଙ୍କୁ ଉଗ୍ରବାନ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟର ସଦ୍ଗତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସଦ୍ଗତି ତ କେବଳ ଗୁରୁ ହିଁ ଦେଇପାରିବେ । ମନୁଷ୍ୟ ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ବାନପ୍ରସଥ ଧାରଣ କରି ଗୁରୁ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଥା ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର କଥା ଯାହା ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଚାଲୁଛି । ଆଦିକାଳି ତ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ କରାଇଦେଉଛନ୍ତି । ବାନପ୍ରସଥ ଅବସ୍ଥା ନ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଗାଧ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ଅଟ । ସମ୍ପଦତ୍ତି ନେବାର ହକ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି । ସେମାନେ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଗୁରୁ ବିନା ଠାବ ମିଳିବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ବରହମ୍ପରେ ଲୀନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ତ ଲୀନ ହେବାର ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ଆତ୍ମା ତ ତାରକା ସଦୃଶ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେହି ବିନ୍ଦୁଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅତି ସୁକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା ଅଟ । ସେଥିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଭରି ଦିଆଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ନେଉଛ । ପାସ୍ ଇଥ୍ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପାନର ସହ ପାସ୍ ହେଉଛ ନା । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଶିବଲିଙ୍ଗ ଆକାର ପରି ବଡ଼ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ଯେତେ ବଡ଼, ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସେତିକି ବଡ଼ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ପରମଧାମରୁ ଆସୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରୁ ଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ମୋର ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ମୁଁ ରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ଶିଖାଇଲାବାଲା ଅଟେ, ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ପରମଆତ୍ମା ରୂପ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା ବରଷୁଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ଵାରା ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପାପ ଆତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଗତି ଏବଂ ସଦ୍ଗତି ଉତ୍ତମ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସଦ୍ଗତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ବାକି ସମସ୍ତେ ଗତିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଘରକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଏହି କାନ ଦ୍ଵାରା ଶୁଣୁଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠେ ମିଠେ ସିକିଲିଧେ ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ପବିତ୍ରତା ବିନା କେହି ବି ଆତ୍ମା ଘରକୁ ଫେରିପାରିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯିବାକୁ ଆସିଛି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶିବଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ଶିବବାବା ଶିବାଳୟର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ।

ପୁଣି ରାବଣ ଆସି ବେଶ୍‌ସ୍ଥଳୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି । ବାମନାର୍ଗୁକୁ ବିକାରୀମାର୍ଗ ବେଶ୍‌ସ୍ଥଳୟ କୁହାଯାଉଛି । ବାବାଙ୍ଗ ପାଖରେ ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ବିବାହ କରି ମଧୁସ୍ଥ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି । ସନ୍ତାନସାମାନ୍ୟେ ତ କହୁଛନ୍ତି - ଉଭୟ ଏକାଠି ରହି ପବିତ୍ର ରହିପାରିବେ ଏକଥା କେବେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ, ଏଥିରେ ବହୁତ ଲାଭ ରହିଛି । ପବିତ୍ର ରହିବା ଦ୍ଵାରା ୨୧ ଜନମର ରାଜତ୍ଵ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଜନମ ପବିତ୍ର ରହିବା କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ କାମ ଚିତା ଉପରେ ବସି ବିଲକୁଳ କଳା ହୋଇଯାଇଛ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଟଙ୍କ ପାଇଁ ମଧୁସ୍ଥ କୁହାଯାଏ ଗୋରା ଏବଂ ଶ୍ଵାମଳ, ଶ୍ଵାମ ପୁନ୍ଦର । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କଥା ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ କାମ ଚିତା ଉପରେ ବସି ଶ୍ଵାମଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଗାଁର ପିଲା ମଧୁସ୍ଥ କୁହାଯାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ଇଏ ଦାଦା ଗାଁର ପିଲା ଥିଲେ ନା । କୃଷ୍ଣ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହାଙ୍କର ହିଁ ବହୁତ ଜନମର ଅନ୍ତିମ ଜନମରେ ବାବା ପ୍ରବେଶ କରି ଗୋରା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆପଣ କେତେ ମିଠା, କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପଦତି ଆପଣ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ମନୁଷ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଭାବେ ନିଜ ସହିତ କଥାବାରତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ୍ । ମୁଖ ଦ୍ଵାରା କିଛି କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଆପଣଙ୍କ ସଦୃଶ ପରିଷ୍କୃତମତ୍ତ କେତେ ମନେ ପକାଇ ଆସିଛୁ । ଏବେ ଆପଣ ମିଳିଛନ୍ତି, ବାବା ଆପଣ ତ ସବୁଠାରୁ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କୁ ଆମେ କାହିଁକି ସମରଣ ନ କରିବୁ । ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି, ଆପଣ ହିଁ ବରଷା ଦେଉଛନ୍ତି, ବାକି ପ୍ରେମରଣା ଦ୍ଵାରା କିଛି ବି ମିଳିନଥାଏ । ବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏହା ପାଠଶାଳା ଅଟେ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । ଏହା ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମଲୋକ, ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ, ସ୍ଥୂଳଲୋକକୁ ଜାଣିଗଲଣି । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମା, ଦେଖ କିପରି ଅଭିନୟ କରୁଛି । ତାହା ମଧୁସ୍ଥ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଏହାକୁ ଅନାଦି-ଅବିନାଶୀ ବିଶ୍ଵ ନାଟକ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତ୍ଵାମାର ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲୁଛି, ଏଥିରେ ସଂଶୟ (ସନ୍ଦେହ)ର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ସୂକ୍ଷ୍ମର ଆଦି-ମଧୁସ୍ଥ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନର ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଚକ୍ରର ଉଦ୍ଘାଟନ ଘୁରୁଛି । ତେଣୁ ତାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମର ପାପ କଟିଯାଉଛି । ବାକି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କୌଣସି ସ୍ଵପ୍ନର ଚକ୍ର ଚଳାଇ ହିଂସା କରି ନ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ତ ନା ଲଢେଇର ହିଂସା ହେବ, ନା କାମ ବିକାର ରହିବ । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ଡବଲ ଅହିଂସକ ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ୫ ବିକାର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲୁଛି । ବାକି ଆଉ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ତେବେ ବାବା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଏହି ପ୍ରାପ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ୟ-ନାରାୟଣ, ତେବେ ଏମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମେମାନେ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ତୁମର ସେହିଭଳି ପାଠପଢ଼ା ଚାଲିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ସେହିପରି କରି ଚାଲିବ । ଲୌକିକ ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ଵାରା ଏତେ ପଦ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ଯେତେ ଏହି ପଢ଼ା ଦ୍ଵାରା ମିଳୁଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ-ନାରାୟଣ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ମଧୁସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଦେବତା କୁହାଯାଉଛି । ବାକି ୮-୧୦ ଭୁଜାଧାରୀ କେହି ନଥା'ନ୍ତି । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେଲେ ବହୁତ କାନ୍ଦିଥା'ନ୍ତି, ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ବହୁତ ଲୁହ ଗଡ଼ାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଲୁହ ଆସିଲେ ଫେଲ୍ କୁହାଯିବ । ଆମମାନେ ତୋ ହାଲୁଆ ଖାଅ ଅରଥାତ୍ ଯିଏବି ଶରୀର ଛାଡ଼ନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଖୁସିରେ ରୁହ..... ଆଦିକାଲି ତ ବମ୍ବେରେ ମଧୁସ୍ଥ କେହି ରୋଗରେ ପଡ଼ିଲେ ଅଥବା ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିଲେ ବି.କେ.ଟଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଆସି ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର । ତୁମେ ବୁଝାଉଛ ଯେ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ନେଉଛି, ଏଥିରେ ତୁମର କ'ଣ ଯାଉଛି । କାନ୍ଦିବା ଦ୍ଵାରା କ'ଣ ଫାଇଦା ହେବ । କହୁଛନ୍ତି, ଏହାଙ୍କୁ କାଲି ଖାଇଗଲା... ବାସ୍ତବରେ ଏପରି କୌଣସି ଜିନିଷ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ଆତ୍ମା ସ୍ଵତଃ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଉଛି । ନିଜର ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଇଥାଏ । ବାକି କାଲି ବୋଲି କୌଣସି ଜିନିଷ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗରଜ ମହଲ ଥାଏ, ସେଠାରେ ଦଶତର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତୁମର କରମ ଅକରମ ହୋଇଯାଏ । ସେଠାରେ ମାୟା ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ ଯାହା ଫଳରେ ବିକରମ ହେବ । ତୁମେମାନେ ବିକରମାଜିତ୍ ହେଉଛ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ବିକରମାଜିତ୍ ସଂବତ ଚାଲିବ ପୁଣି ଉକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ରାଜା ବିକରମ ସଂବତ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ କରିଥିବା ବିକରମ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ନାମ ରଖାଯାଉଛି ବିକରମାଜିତ୍ । ପୁଣି ଦ୍ଵାପର ଯୁଗରେ ବିକରମ ରାଜା ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ବିକରମ କରିଚାଲିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ଛୁଟିରେ ଯଦି କଳଙ୍କି ଲାଗିଥିବ ତେବେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଟାଣିବ ନାହିଁ । ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କର ଯେତିକି ପାପ ରୂପୀ କଳଙ୍କି ଛାଡ଼ିଥିବ ସେତିକି ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଟାଣିବ । ବାବା ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ଥ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ଲୌକିକ ପିତା ମଧୁସ୍ଥ ସନ୍ତାନକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ସେହିପରି ବେହରା ବାବା ମଧୁସ୍ଥ ପିଲାମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ ମଧୁସ୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେବାରେ ତ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେମାନେ ହେଲ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଥିବା ଇଶ୍ଵରୀୟ ମିଶନ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଇଶ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ, ବାବା ହେଲେ ବେହରା ପିତା ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଗଲ । ବାସ୍ତବ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ମୁକ୍ତିଧାମରେ ବାବା ଏବଂ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ହିଁ ରହିବ, ପୁଣି ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଉଛ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ପୁଅ, ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଜନ୍ମ ନେବେ ବାସ୍ତବ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ବହୁତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି - ଚାଚା, ମାମା, କାକା... ଇତ୍ୟାଦି ।

ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ତ ହେଉଛି ସୁଇଚ୍ ହୋମ, ମୁକ୍ତିଧାମ । ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଯତ୍ନ ତପ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଘରକୁ ତ

କେହି ବି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏମିତି ତ କାହାଣୀ ବହୁତ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ଦାତା ତ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଚାକିରୀ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମସ୍ଥଳରେ ଅଛ । ଏଠାରେ ଢେର ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟସ୍ଥଳରେ ତ ବହୁତ କମ୍ ରହିବେ । ସ୍ୱାଧୀନା ପରେ ପୁଣି ବିନାଶ ହେବ । ଏବେ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି ତେଣୁ କେତେ ହତଶ୍ରମୀ ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ଶତକଡ଼ା ଶହେ ସମୂହଧର୍ମୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନବାନ ଥିଲ । ପୁଣି ୮୪ ଜନମ୍ ପରେ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଗରତ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ଜାଗରତ ହୁଅ, ସତ୍ୟସ୍ଥଳ ଆସୁଛି । ସତ୍ୟ ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନମ୍ ବରଦା ଦେଉଛନ୍ତି । କେବଳ ଭାରତ ହିଁ ସତ୍ୟରାଷ୍ଟ୍ର ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାବା ସତ୍ୟରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ମିଥ୍ୟାରାଷ୍ଟ୍ର କିଏ କରୁଛି? ୫ ବିକାର ରୂପୀ ରାବଣ । ରାବଣ କେତେ ବଡ଼ ପ୍ରତ୍ନଳିକା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାକୁ ଜଳାଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଇଏ ତୁମର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ କେବେଠାରୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଅଧାକଳ୍ପ ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ବାକି ରାବଣ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯାହାକୁ ମାରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆ ଉପରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି, ବାବା ଆସି ରାମ ରାଜ୍ୟର ସ୍ୱାଧୀନା କରୁଛନ୍ତି, ତା'ପରେ ଜୟ-ଜୟକାର ହୋଇଯାଉଛି । ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ଖୁସି ରହିଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି ସୁଖଧାମ । ଏହାକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମସ୍ଥଳ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଷାରଥ ଚାକିରୀ ତୁମେ ଏହିପରି ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ତୁମର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା, ଏଠାକୁ ବହୁତ ଆସିଥିଲେ ପୁଣି ଶୁଣିଲେ ଅନ୍ୟକୁ ଶୁଣାଇଲେ ଶେଷରେ ପଳାଇଗଲେ । ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସୁନେହର ସହିତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ସ୍ୱନେହ କରିଥା'ନ୍ତି, ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱନେହ କରିଥା'ନ୍ତି । ସତ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର ନିନ୍ଦୁକ କେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ଠାବ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ରହିଛି । ସେହି ଗୁରୁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ଥାଏ । ତାହା କୌଣସି ପାଠପଢ଼ା ନୁହେଁ, ଏହା ତ ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ । ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସହିତ ତାକତରଖାନା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି, ଯାହା ଚାକିରୀ ତୁମେ ସଦା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସଦା ସମ୍ପଦତିବାନ ହେଉଛ । ଏହି ଦୁନିଆରେ ତ କେବଳ ମିଛ ହିଁ ରହିଛି, ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ମିଛ କାହା... ସତ୍ୟସ୍ଥଳ ହେଉଛି ସତ୍ୟରାଷ୍ଟ୍ର । ସେଠାରେ ତ ହୀରା ନୀଳାର ମହଲ ଥାଏ । ସୋମନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ସେଥିରେ କେତେ ଧନ ଥିଲା ଯାହାକୁ ପୁଣି ମୁସଲମାନମାନେ ଆସି ଲୁଟି ନେଲେ । ସେହି ଧନରେ ବଡ଼-ବଡ଼ ମସଜିଦ୍ ତିଆରି କଲେ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପଦତି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେ ସବୁର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଇଛନ୍ତି । ଆଲଲା ଅବଲଦୀନ ବାବା ଅଟନ୍ତି ନା । ପ୍ରଥମ ଧର୍ମ ସ୍ୱାଧୀନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ହେଲା ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ । ଯେଉଁ ଧର୍ମ ନଥାଏ ତାହା ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱାଧୀନ କରାଯାଏ । ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ପ୍ରାଚୀନ ସତ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଏମାନଙ୍କର ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆଉ କେହି ନଥିଲେ । ଦେବୀ ରାଜ୍ୟକୁ ହିଁ ସ୍ୱାଧୀନ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଏକଥାକୁ ଜାଣୁଛୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ, ପରେ ପୁଣି କେହି ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ଦେବେ ନାହିଁ ଯେ, ଆମେ ଜାଣିପାରିଲୁ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି, ଏହି ଇତିହାସର ନିଶ୍ଚୟ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ବାବା ପଚାରିଥା'ନ୍ତି - ଆଗରୁ କେବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥିଲ? କହନ୍ତି, ହଁ ବାବା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ମିଶିବାକୁ ଆସିଥିଲୁ । ବେହଦର ବରଦା ନେବାକୁ ଆସିଥିଲୁ, କେହି ଏଠାକୁ ଆସି ଶୁଣିଥା'ନ୍ତି, କାହାକୁ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ତାହା ମନେ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ କହନ୍ତି ଆମେ ତ ଏହି ରୂପ ଦେଖିଥିଲୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତନରେ ତୁମର ଝୁଲା ମୁଣି ଭରପୁର ହେଉଛି ନା । ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢ଼ା । ୭ ଦିନର କୋରସ କରି ଯେଉଁଠି ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁରଲୀ ଆଧାରରେ ଚାଲିପାରିବ । ୭ ଦିନ ଭିତରେ ଏତିକି ନିଶ୍ଚିତ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯାହାକି ମୁରଲୀକୁ ବୁଝିପାରିବେ । ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସବୁ ରହସ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଆର୍ତ୍ତ-

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ୱନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିନର ଘରାଈ ଅନେକ ଜନମ୍ ପାପକୁ ଭୟମ୍ କରିବାକୁ ହେବ, ଆତ୍ମିକ ପାଠପଢ଼ା ଚାକିରୀ ନିଜର ପଦକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଲୁହ ଗତାଇବାର ନାହିଁ ।

(୨) ବର୍ତ୍ତମାନ ବାନପ୍ରସଥ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାର ସମୟ, ସେଥିପାଇଁ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରି ବହୁତ ସାଧାରଣ ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ନା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ, ନା ବହୁତ ନୀଚ । ଘରକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନେବାର ବିଶେଷତା ଚାକିରୀ ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳ ହେଉଥିବା ସଫଳତାମୂଳକ ଭବ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନେବାର ବିଶେଷତା ରହିଛି ସେମାନେ ସହଜରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗୀ

ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇ ପାରିବେ । ଯେପରି ସମସ୍ତ, ଯେପରି ପରିସ୍ଥିତି ସେହି ଅନୁସାରେ ନିଜର ଧାରଣାକୁ ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଦିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନେବାବାଲା ପିଲାମାନେ ହିଁ ଖାଣ୍ଟି ସୁନା ଅଟନ୍ତି । ଯେପରି ସାକାର ବାବାଞ୍ଚକର ବିଶେଷତାକୁ ତ ତୁମେମାନେ ଦେଖିଛ - ଯେପରି ସମସ୍ତ, ଯେପରି ବ୍ୟକ୍ତି, ସେହିପରି ନିଜର ସ୍ଵରୂପ - ଯଦି ଏହିଭଳି ନିଜର ପିତାଞ୍ଚକୁ ଅନୁକରଣ କରିବ ତେବେ ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାରେ ସବୁଥିରେ ସହଜରେ ସଫଳତାମୂରତ ହୋଇଯିବ ।

ସଂଲୋଚନ:- ଯେଉଁଠାରେ ସର୍ବଶକ୍ତି ରହିଛି ସେଠାରେ ନିର୍ବିଘ୍ନ ସଫଳତା ସାଥୀରେ ଅଛି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵର:- ଏବେ ସମ୍ପଦନ୍ନ ବା କର୍ମାତୀତ ହେବାର ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କର ।

ଯେପରି ସାକାରରେ ଯିବା ଆସିବା କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ସହଜ ହୋଇଯାଇଛି ସେହିପରି ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ଥିତ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦରକାର । ଏବେ ଏବେ କର୍ମଯୋଗୀ ହୋଇ କର୍ମ କରିବା ଏବଂ କର୍ମ ସମାପ୍ତ ହେବା ମାତ୍ରକେ ପୁନର୍ବାର କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବା - ଏହି ଅନୁଭବ ସହଜ ହୋଇଯାଉ । ସର୍ବଦା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହୁ ଯେ ମୋତେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାକୁ ହେବ, ନିମିତ୍ତମାତ୍ର କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ କର୍ମଯୋଗୀ ହେଲ ପୁନର୍ବାର କର୍ମାତୀତ ହୋଇଯାଅ ।